

imod den gamle Biblioteksbygning vendende Rigsdagsfløj kunde blive skæmmet ved, at en større Bygning som denne forblev beliggende i en forholdsvis ringe Afstand derfra. Man har med andre Ord ikke følt sig sikker paa, at Bygningen ikke af arkitektoniske Grunde og Skønhedshensyn burde fjernes og derved en meget udstrakt aaben Plads lige fra Slottet og til det ny Bibliotek i Kristiansgade tilvejebringes.

Denne Frygt er imidlertid ikke længere til Stede, efter at Erklæringer og offentlige Udtalelser fra et stort Antal sagkyndige nu foreligge, uden at det fra nogen Side — hvilke Meninger om denne Sags Ordning de paagældende i øvrigt have fremført — er udtalt, at Bygningens Forbliven kunde faa nogen saadan Virkning, eller at der overhovedet burde være Tale om dens Fjernelse, medens det modsatte i en Række Udtalelser bestemt er gjort gældende. I denne Henseende nære da ogsaa forskellige Udvalgsmedlemmer stærk Tvivl om, at der, hvis man vilde se ganske bort fra Udgiftsspørgsmaalet og tilvejebringe den nævnte store Plads og fri Udsigt til den store Plads, der vilde begrænses af Provianthuset, det ny Bibliotek og Tøjhuset, paa den Maade vilde opnaas noget særlig tiltalende Prospekt fra Rigsdagsfløjen. Derom synes der nemlig ikke, efter hvad der er oplyst, at kunne herske Tvivl, at hvis den gamle Biblioteksbygning fjernes, vilde der — paa Grund af, at det ny Bibliotek er lagt midt imellem Tøjhuset og Provianthuset — afdækkes en hel ny Midte, som ikke stemmer med Rigsdagsgaardens Akse eller, udtrykt i dagligt Sprog: Slottet og det ny Bibliotek vilde komme til at ligge skævt for hinanden, og en betydelig arkitektonisk Brist blive aabenbar.

Flertallet er af disse Grunde ikke længere i Tvivl om, at der, kunstnerisk set, ikke er noget til Hinder for at lade den gamle Biblioteksbygning forblive liggende, og at dette muligvis endog vil være at foretrække for en aaben Plads.

Men man har dernæst fra nogle Sider gjort gældende, at der burde foreligge en

samlet Plan for Bebyggelsen af Slotsholmens sydlige Del, forinden man tog Beslutning i denne Sag. Resultatet af Udvalgets Overvejelser i saa Henseende er imidlertid, at en saadan Fordring kun vilde have Berettigelse under den Forudsætning, at det kongelige Biblioteks gamle Bygning skulde nedrives og Pladsen ryddes. Thi over det Terræn af Slotsholmen, som her er Tale om, er der jo uigenkaldeligt disponeret; det omgives af Ministeriebygnings-Komplekset, det ny Bibliotek og Tøjhuset paa de 3 Sider, medens den 4de altsaa optages af den gamle Biblioteksbygning. En samlet Plan vilde derfor have at regne med denne Bebyggelse som en Kendsgerning og vilde kun komme til at omfatte *andre* Dele af Slotsholmen, som tilhøre Staten eller af denne maatte erhverves. Og Flertallet er af den bestemte Mening, at det ikke vilde være rimeligt at lade den gamle Biblioteksbygning, der frembyder saa gode Betingelser for Formaalet som foran anført, henligge ubenyttet og opføre et Rigsarkiv i betydelig Afstand fra Ministeriebygningen og dens Kontorer, med hvilke et saadant netop bør staa i Forbindelse, naar det — som her — er muligt.

Der har dernæst rejst sig Røster om „at lade den gamle Biblioteksbygning henligge urørt, indtil man evner at bruge den, som den staaar“. Flertallet kan imidlertid ikke slutte sig til en saadan Tanke. Den betyder nemlig, at man skal lade en i sit Ydre i de flestes Øjne lidet tiltalende Bygning henligge og forfalde baade udvendig og indvendig i umiddelbar Nærhed af det ny Slot. Allerede nu kan det kgl. Biblioteks gamle Bygning ikke godt vises frem, hvis nogen skulde ønske at se dens Indre; eksempelvis er det — i øvrigt ganske usmykkede — Loft over den bekendte store Sal sunket ned, saa at det danner en Bue over det udstrakte Rum i dets hele Længde.

Endelig har det været foreslaaet at føre Bygningen tilbage til dens oprindelige Udseende. Bygningen er jo fra Kong Frederik III's Tid, men dens Ydre er dog ganske forskelligt fra den oprindelige Bygning. Det antages, at den er opmuret